கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

ஏழாந்தொகுதி.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்
THE MADURA TAMIL SANGAM

பத்திராசிரியர்—மு. இராகவையங்கார்.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1908—1909.

"செந்தமிழ்" ஏழாந்தொகுதியின்
உள்ளுறை.

அறச்சிறப்பு:—ஸ்ரீமத்-ச. ஜகநாத ஐயர். ௫௩௪.

அறிவின் உபயோகம்:—"ஜனவிநோதினி" ௭௭.

அறிவுவிளக்கம்:—ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை. ௭௦.

ஆங்கிலமொழிக்கலப்பு:—ஸ்ரீமத்-அ. பொன்னையாபிள்ளை. ௪௯௦.

ஆசாபாசங்களும் அவைகளை பொறுத்தற்கடிதலும்:— ஸ்ரீமத்-M. ஜோஸப்டையாஸ். ௪௯௯, ௫௧௫, ௫௫௭.

ஆத்திசூடிச்சூத்திரவிருத்தி:— ஸ்ரீமத்-கோ. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை. ௫௦௬, ௫௭௧.

"இயல்வது கரவேல்" (விருத்தியுரை):— ஸ்ரீமத்-கோ. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை. ௨௪௧, ௨௯௧, ௩௩௭.

இரட்டைப்புலவர் சரிதம்:— ஸ்ரீமத்-சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார். ௩௦௭, ௩௫௯, ௪௦௧.

இராமாவதாரச்செய்யுட் பாடாந்தரம்:— ஸ்ரீமத்-சி. கணேசையர். ௧௩௩, ௨௭௫, ௪௫௪, ௫௬௨.

இராமாவதாரவுரை:—ஸ்ரீமத்-ரா. இராகவையங்கார் ௨௦, ௭௨.

இலக்குமி தோத்திரப் பதிகம்:— ஸ்ரீமாந்-பொ. பாண்டித்துரைத்தேவர். ௪௭௩.

ஈகை:—ஸ்ரீமத்-எஓ.கே.எம். அப்துல்காதிறுராவுத்தர். ௩௪௬, ௪௧௧.

உபாத்திமைத்தொழில்:—ஸ்ரீமத்-தி. சதாசிவ ஐயர். ௧௩௭.

உபாத்தியாயர்வகையுஞ்செயலும்:—ஸ்ரீமத்-தி. சதாசிவஐயர் ௯௧௫.

உபாத்தியாயரியல்பு:—ஸ்ரீமத்-தி. சதாசிவ ஐயர். ௪௬௨, ௫௪௮.

ஒட்டக்கூத்தர் ஈட்டியெழுபதுபாடிய வரலாறு:— ஸ்ரீமத்-சி.கு. நாராயணசாமிமுதலியார். ௬௨௧.

ஒருவேண்டுகோள்:—எப்.கே.எம். அப்துல்காதிறுராவுத்தர். ௫௮௨.

ஒளிவீசும் ஜீவஜெந்துக்கள்:— ஸ்ரீமத்-வெ. நரசிம்ம ஐயங்காரவர்கள் M.A.B.L. ௩௩௪.

ஓரையநிவிர்த்தி:— ஸ்ரீமத்-சே. ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயர். ௪௩௪, ௫௩௨.

கடவுளுக்கு ஆத்மாவைக் கொண்டுகொட்டுகிற பத்து உதாரணங்கள்:— ஸ்ரீமத்-செ.மு. செய்யிதுமுகம்மது. ௫௯.

கதாசரித்சாகரம் :— ஸ்ரீமத்-வீராசாமி ஐயங்கார். ௪௨௪, ௪௫௮, ௫௧௧, ௫௭௮, ௯௨௭.

கரிவாயு:—"ஜநவிநோதினி" ௭.

கல்வி:—ஸ்ரீமத்-ச. ஜகநாத ஐயர். ௯௩௭.

கல்விகற்கக் காலநியதியில்லை:—P. G. ௧௯௫.

கலிங்கத்துப்பரணி யாராய்ச்சி:— பத்திராசிரியர். ௨௨௫, ௨௫௮, ௩௧௫.

குண்டலகேசி வரலாறு:—பத்திராசிரியர். ௯௦௩.

குதிரையைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி:— ஸ்ரீமத்-சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர். ௫௮௮, ௯௪௩.

சாங்கிய கதோபதேசம்:—ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை. ௯௦௯.

சாதுரியவசனங்கள்:—ஸ்ரீமத்-அ. சிதம்பர முதலியார் ௩௨௦.

சிதம்பரசுவாமிகள் சரிதம்:— ஸ்ரீமத்-சி.கு. நாராயணசாமி முதலியார். ௪௯௯.

சைவாதீனமுந் தமிழும்:— ஸ்ரீமத்-எம். எஸ். பூரணலிங்கப்பிள்ளை, B.A. ௩௯௩, ௪௪௧, ௪௮௪.

சொல்வகை நோக்கல்:—ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை. ௨௪௯.

தமிழ்ப்பழஞ் சரிதம்:— ஸ்ரீமாந்-பொ. பாண்டித்துரைத்தேவர். ௨௮௩, ௩௩௧, ௪௮௩, ௫௩௯.

தமிழணியிலக்கண வரலாறு:— ஸ்ரீமத்-பி. குருராயர். (Late) ௧௪௧, ௨௧௩.

தருக்கசூத்திரங்கள்:—பத்திராசிரியர். ௭௫.

தலைமுறையாராய்ச்சி:—ஸ்ரீமத்-மு. சாம்பசிவ நாயனார். ௩௦.

தனிச்செய்யுட் கோவை:— ஸ்ரீமாந்-பொ. பாண்டித்துரைத்தேவர். ௨௮௯, ௩௭௨, ௪௩௨, ௫௩௩.

திருக்குறட்பரிமேலழகருரை விளக்கம்:— ஸ்ரீமத்- சி. கணேசையர். ௪௧௯, ௯௧௧.

திருக்குறளாராய்ச்சி:—ஸ்ரீமத்-அ. கோபாலையர். ௪௨௮, ௫௫௨.

திருக்குறளைப்பற்றிய கதைகள்:— ஸ்ரீமான்-பொ. பாண்டித்துரைத்தேவர். ௩௮௭, ௪௪௩.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை:— ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை. ௩௭௪.

திருவள்ளுவரைப்பற்றிய சில குறிப்புக்கள்:— பத்திராசிரியர். ௨௩௧.

திருவாசக அருந்தொடர் விளக்கம்:— ஸ்ரீமத்-ஆத்மநாதன். ௬௧௯.

நல்லொழுக்கம்:— ஸ்ரீமத்-இலக்குமணப்போற்றிகள். ௪௦௭, ௪௭௭. ௫௦௨, ௫௬௭, ௬௩௩.

நாட்டியசாத்திரம்:—ஸ்ரீமத்-தி. சதாசிவ ஐயர். ௩௭.

நுண்பொருண்மாலை:— பத்திராசிரியர். ௮௫, ௨௭௮, ௩௨௨, ௩௫௫, ௫௨௫, ௬௦௦, ௬௪௦.

படிக்காசுப்புலவர் சரிதம்:— ஸ்ரீமத்-சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார். ௧௧௯, ௨௬௧.

பத்திராசிரியர் குறிப்பு:—
பத்திராசிரியர் குறிப்புக்கள்:— பத்திராசிரியர். ௧௧௬, ௩௮௦.

பர்மாவிற்கண்ட ஒருதமிழ்ச் சாஸநம்:—பத்திராசிரியர். ௬.

பழையபுலவரின் பெருந்தன்மைகள்:—பத்திராசிரியர். ௧௭௫.

புகழ்ச்சிவிருப்பு:—"ஜநவிநோதினி" ௨௫௩.

புத்தகக்குறிப்பு:—பத்திராசிரியர். ௧௧௮, ௧௯௧, ௨௨௯, ௨௮௨, ௬௫௩.

புராதன இந்தியா:- ஸ்ரீமத்-S. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்காரவர்கள், M.A., M.R.A.S., ௪௨, ௯௨.

புலானுண்ணுஞ் செடிகள்:— ஸ்ரீமத்-வெ. நரசிம்ம ஐயங்காரவர்கள். M.A. B.L. ௩௯௭.

பெரியபுராண அரும்பத விளக்கம்:— ஸ்ரீமத்-ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை. ௫௦, ௧௦௫, ௧௫௬, ௨௧௯, ௨௬௯, ௨௯௯, ௩௪௧, ௪௩௮, ௪௮௦, ௫௩௫, ௫௯௫, ௬௪௯.

மதுரைக்காஞ்சியாராய்ச்சி:—பத்திராசிரியர். ௬௫.

மதுவிலக்கு:—ஸ்ரீமத்-அனிபெசண்டம்மை உபந்நியாசம். ௧௯௪.

மன்மதன்வில் முதலியன:— ஸ்ரீமத்-சே. ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயர் சாங.
மூனையதரையர்:—பத்திராசிரியர். ககூ0.
மூன்றுதமிழ்க்குடிகள்:—பத்திராசிரியர். க.
மொழிபெயர்ப்பு:—ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை. சசரு.
யானையாராய்ச்சி:—ஸ்ரீமத்-சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர். ருகக.
வாழ்த்துக்கவி:—ஸ்ரீமத்-எம். கே. எம். அப்துல்காதிருராவுத்தர். ருஅங.
விக்கிரஹாராதனம்:—ஸ்ரீமத்-சந்திரசேகர சாஸ்திரிகள். கக.
விக்கிரஹாராதனையும் வேதவாக்கியங்களும்:—ஸ்ரீமத்-P. G. உளங.
விவசாயக்குறிப்பு:—ஸ்ரீமத்-S. சுப்பிரமணிய ஐயர். ஙசா.
விவசாயக்குறிப்புக்கள்:— சென்னை, விவசாய "டிபார்ட்மெண்டார்" கருக, உ0எ.
வௌவால்களின் பிரயோசனம்:— ஸ்ரீமத்-வீ. சுப்பிரமணிய ஐயர். ருசஉ.
ஸ்ரீ வான்மீகரும் தென்னுடும்:—பத்திராசிரியர். ககச.
ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத ஸபோதினீ சபை விவரணம்:— ஸ்ரீமத்-திருவேங்கடாசாரியர். ககங.
ஷோடசநியாய நிரூபணம்:—ஸ்ரீமத்-சி. வேங்கடராமஐயங்கார்.

"செந்தமிழ்" ஏழாந்தொகுதியில் வெளிவந்த நூல்கள்.

[முடிந்தவை.]

சந்திராலோகம்:— சதாவதானம்-முத்துசாமி ஐயங்காரவர்களியற்றியது:— பத்திராசிரியர். பகுதி, உ, ங.
திருவாலவாயுடையார் திருப்பணிமாலை:— ஸ்ரீமாந்-பொ. பாண்டித்துரைத்தேவர், பகுதி, உ.
நெல்:—ஸ்ரீமத்-எம். கே. எம். அப்துல்காதிருராவுத்தர். பகுதி, க
விக்கிரமசோழனுலா:— ஒட்டக்கூத்தரியற்றியது:— பத்திராசிரியர். பகுதி, ச, ரு, சா

[முடியாதவை.]

அகப்பொருள் விளக்கம்:— ஸ்ரீமத்-பொ. பாண்டித்துரைத்தேவ பகுதி. சா, எ, அ, கூ, க0, க
சங்கரசோழனுலா:—பத்திராசிரியர். பகுதி. க

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-எ] கீலக ௵ கார்த்திகை ௴ [பகுதி-க.

மூன்று தமிழ்க்குடிகள்.

க. கூத்தச்சாக்கையர்

சேரன் செங்குட்டுவன் பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டித்தல் வேண்டி, வடநாடுசென்று இமயத்தினின்றும் கொணர்வித்த சிலையினைத் தான் போரில்வென்ற ஆரியவரசர்முடிமேலேற்றிக் கங்கையில் நீர்ப்படைசெய்து கொணர்ந்து, தன்னரசிருக்கையாகிய வஞ்சிமாடம் புகுந்தனனெனவும், அங்கே அவன் தன்மனைவியாகிய வேண்மாளோடு மகிழ்ச்சியுடன் ஓலக்கமண்டபஞ் செல்லும்போது, இடையிலுள்ள நாடகவரங்கத்து நிகழ்த்தப்பெற்ற அழகிய கூத்தொன்றைக் கண்டு களித்தனனெனவும், அந்நடனம் கூத்தச்சாக்கையன் என்பவனால் நிகழ்த்தப்பட்டதெனவும் சிலப்பதிகாரம் நடுகற்காதையிற் கூறப்பட்டுளது: அது வருமாறு:—

"ஆங்கவ டன்னுட னணிமணி யரங்கம்
வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னேறித்
திருநிலைச் சேவடிச் சிலம்புவாய் புலம்பவும்
பரிதரு செங்கையிற் படுபறை யார்ப்பவும்
செங்க ணாயிரந் திருக்குறிப் பருளவும்
செஞ்சடை சென்று திசைமுக மலம்பவும்
பாடகம் பதையாது சூடகந் துளங்காது
மேகலை யொலியாது மென்முலை யசையாது
வார்குழை யாடாது மணிக்குழ லவிழாது
உமையவ ளொருதிற னாக வோங்கிய

இமையவ ளாடிய கொட்டிச் சேதம்
பாத்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க்
கூத்தச் சாக்கைய னாடலின் மகிழ்ந்தவ
னேத்தி நீங்க விருநில மாள்வோன்
வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்." (௬௫-௭௯.)

எனக் கண்டுகொள்க. இவ்வடிகளிற் சொல்லப்பட்ட ஆடல் கொட்டிச் சேதம் என்பது. இது கொட்டி எனவும் கொடுகொட்டி எனவும் வழங்கும்; இது, திரிபுரந் தீமடுத்தெரியக்கண்டு, ஜயாநந்தத்தால் சிவபெருமான் உமையவளுடன் ஆடியதென்பர். இதனை,

"கொட்டி யாடற் கேற்ற மொட்டிய
உமையவ ளொருபா லாக வொருபால்
இமையா நாட்டத் திறைவ னாகி
அமையா வுட்கும் வியப்பும் விழைவும்
பொலிவும் பொருந்த நோக்கிய தொக்க
அவுண ரின்னுயி ரிழப்ப வக்களம்
பொலிய வாடின னென்ப மற்றதன்
விருத்தங் காத்தற் பொருளொடு கூடிப்
பொருத்த வரூஉம் பொருந்திய பாடல்
திருத்தகு மாபிற் றெய்வத் துதிப்பே."

என்பதனானுணர்க. (பாலைக்கலி-க) இவ்வாடல் தமிழிற் கூறப்பட்ட

கடையமயி ராணிமாக் கால்விந்தை கந்தம்
குடைதுடிமா லல்லியமற் கும்பம்—சுடர்விழியாற்
பட்டமதன் பேடிருப் பாவையான் பாண்டரங்கம்
கொட்டியிவை காண்பதினொர் கூத்து,

என்னும் பதினொரு புறநாடகங்களில் ஒன்றெனக் கூறுவர். மேற்கூறிய சிலப்பதிகார அடிகளால், இக்கொட்டிச் சேதம் சிவபிரானால் ஆடப்பட்ட விதம் இத்தன்மையதென்பது நன்குவிளங்கும்.

இனி, இந்நாடகத்தைச் செங்குட்டுவற்கு நடித்துக்காட்டியவன் கூத்தச்சாக்கையன் என்றும், அவனாடலைக்கண்டு அரசன் மகிழ்ந்து சென்றனனென்றும் மேற்காட்டிய அடிகள் குறிக்கின்றன. சாக்கையரென்பவர், முற்காலத்தில் அரசர்க்கு அந்தரங்க கருமத்தலைவரா

ருந்தவரென்பதும் (Private Secretary) அவர் வள்ளுவராவர் என்பதும் "வள்ளுவன் சாக்கை யெனும் பெயர் மன்னர்க் குள்படு கருமத் தலைவர்க் கொன்றும்" எனவரும் திவாகரத்தாற் பெறப்படுகின்றன. இக்கூத்தச்சாக்கையர் என்பவர் அச்சாக்கையரில் ஒரு பிரிவினராய் அரசரை நடனத்தால் மகிழ்விப்பவராதல் வேண்டும். இச்சாக்கையர் அப்பெயருடனும், அத்தொழிலுடனும் இன்றும் உள்ளனரென்பதும், அவரது வழக்கவொழுக்கங்களும் "மலையாளமும் அதில் வாழ்நரும்" (Malabar and its folk) என்னுந்தலைப்பெயருடன்-T. K. கோபால பணிக்கரவர்களால் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப் பெற்ற நூலின் 184, 185-ம் பக்கங்களிற் காணப்பட்டபோது அதிசயந்தந்தமையால்; அதில் எழுதியுள்ளவற்றைக் கீழேதருகின்றேன்.

"சாக்கையர்கூத்தென்பது அநாதிகாலமாக நடைபெறும் ஒரு புராதன ஏற்பாடாகும். சாக்கையர் ஒரு விநோதமான குலத்தைச் சார்ந்தவர். அவர் பிராமணப்பெற்றோர்க்கு பேஷ்டாகாலஸம்ஸர்க்கத்தில் பிறந்த சந்ததியார் என்று சொல்லப்படுகின்றனர். அதனால் அவர் தாழ்பிறப்பினராவர்.

"உற்சவகாலங்களிலும் மற்றக்காலங்களிலும், ஆலயங்கட்குச் சம்பந்தமானதும் கூத்துக்கென்றேற்பட்டதுமான உட்புறக்கட்டிடங்களிற் சாக்கையர்கூத்து நடத்தப்படுகிறது. கூத்தன் கால்களினுங் கைகளினும் சதங்கைகட்டிக்கொண்டும், இடையைச்சுற்றி நகைப்புண்டாக்கத்தக்கதும் மிகுந்தமடிப்புக்களுடன் கூடியதுமான விநோதவுடையொன்றைத் தரித்துக்கொண்டும் தேகமுழுதும் விபூதிபூசியவனாய் வெறுந்தலையுடன் தன்கூத்தைத் தொடங்குவன். சாக்கையர் பெண்கள் "நங்கையர்" என்று சொல்லப்படுவர். சாக்கையர் ஆடும்போது அந்த நங்கையரிலொருவர் எப்போதும் கூடவிருத்தல் வழக்கம். அவர், சுலோகங்கள் கூறி அவற்றின் அர்த்ததாற்பரியங்களை விளக்கிக்கொண்டு வருங்காலையில், நம்பியார் என்றழைக்கப்படுமொருவனால் இடையிடையே தம்பட்டம் அடிக்கப்படுவதுண்டு. புராணசுலோகங்களைச் சொல்லி அவற்றின் அர்த்ததாற்பரியங்களை விளக்குவதே இக்கூத்தற்குரிய விசேடம். அதனை விநோதமாகவும் மிக நுணுக்கமாகவும் நடித்துக்காட்டுவன்.

"சாக்கையர், மக்களியல்புகளையும் உலகவியல்புகளையும் பற்றிக் குணதோஷ ஆராய்ச்சிசெய்வதில் பிரமிக்கத்தக்க வல்லமையுடையர். கூத்துக்காண்பவரில் முக்கியமானவர்கள் மிக அதிசயிக்கும்படி சுலோகதாற்பரியங்களை உபயோகிப்பதிலும், அம்முழுக்கூட்டத்தையும் கொக்கரிப்புடன் குதூகலமடையச் செய்வதிலும் வேண்டிய வளவு சாமர்த்திய முடையவர்கள். சாக்கையர் கூத்தாடுங்கால் அவர் நிகழ்த்தும் பரிகாசாதிகளால் எவருஞ் சினங்கொள்வதில்லை. அவர்களை நோக்கிப் பிறர் அவமரியாதையாய் உரத்துச்சிரிப்பது மில்லை. இது தொன்றுதொட்டுவரும் ஒருமரியாதை. இம்மரியாதையில் ஏதேனுஞ் சிறிது குறைவு நேரிடுமாயின், அதுவே, அவர்கள் கூத்தை நிறுத்திவிடப் போதியதாகும். கோயில் தர்மகர்த்தர்களால் இன்னோர் சந்தேகமின்றி சம்மானிக்கப் பட்டுவருகின்றனர்." எனக் கண்டுகொள்க.

இவற்றால், சாக்கையர் என்போர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள பழையகுடியினரென்பதும், கூத்து நிகழ்த்துவதில் தொன்றுதொட்ட பெருமையுடையரென்பதும், நன்குவிளங்கும். சிலப்பதிகாரத்தில் "இமையவனுடிய கொட்டிச் சேதம், பாத்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க், கூத்தச் சாக்கைய னாடலின்" என்னும் விஷயம் மேற்குறித்த மலைநாட்டு வழக்கத்தோடு பெரிதும் பொருந்துமாறு நோக்கிக்கொள்க.

இவ்வாறே, வேறுசில தமிழ்க்குடிகளின் வழக்கவொழுக்கங்களாகப் பழைய நூல்களுட் கண்டனவற்றிற்சிலவும், இன்றும் அப்பக்கத்தே வழங்கிவருகின்றன என்று அறியப்படுகிறது. "வேலனைறஇய வெறியயர் களனும்" "வேலன்-நீடமை விளைந்த தேக்கட்டேறல், குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து, தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர" "வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன்" என வேலனியல்பும் அவனயரும் வெறியாட்டும் நூல்களிற் கேட்கப்படுதல்போலவே, அக்குணங்குறிகளுடன் இன்றும் அவர் மலைநாட்டில் உள்ளனர். அவ்வாறே பாணரென்னும் வகுப்பினரும், இவர், அந்நாட்டில் நடைபெறும் கற்கடகமாதத்து விசேட நாள்களில், அதிகாலையிலே இனியகீதங்களால் "துயிலுணர்த்தல்" என்னும் வினையை இன்றும் நடத்திவருகின்றன ரென்பர். இவையன்றிச் சோதிடர் கணிசன் எனவும், செய்யுள்கள் 'துள்ள'லெனவும், மருத

நிலமக்கள் செருமக்களெனவும், திருஷ்டிபடுதல் கருங்கண்ணிடலெனவும், தையற்காரர் துன்னல்வினைஞரெனவும் இவ்வாறே எண்ணிறந்த பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் மிகுதியாக அப்பிரதேசத்துக் கேட்கப்படுகின்றன. இன்னும் இவைபோன்ற அரியதமிழ்ச்செய்திகளே, மலைநாட்டு ஒழுக்க வழக்கங்களில் மிகுதியும் பயின்றுவருஞ் செந்தமிழ்மக்கள் அறிவிப்பராயின், பெரிதும் இன்பம் விளைக்குமென்பது திண்ணம்.

உ. ஓயர் அல்லது ஓவியர்

புறநானூற்றில், கஎ௬-ம் பாடலாலும், சிறுபாணாற்றுப்படையாலும் புகழப்பட்ட நல்லியக்கோடன் என்னும் வள்ளற்றலைவன், எறுமாநாடுடையானென்றும், எயிற்பட்டினம் மாவிலங்கை யென்னும் ஊர்கட்குத் தலைவனென்றும், ஓயர் அல்லது ஓவியர் குலத்தானென்றும் கூறப்படுகின்றான். இவற்றுள் இவனது குடிப் பெயராகிய ஓயர் அல்லது ஓவியர் என்பது, இப்பிரதேசத்தில் வழங்குதல் தெரியவில்லையாயினும், வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் "ஓயர்" எனப்பட்ட ஒரு வேட்டுவ ஜாதியார் உளரென்றும், அப்பக்கத்துள்ள பாளையக்காரரிற் பலர் இவ்வகுப்பைச் சார்ந்தவரே யென்றும் "வட ஆர்க்காட்டுமான்யூல்" தெரிவிக்கிறது. இங்ஙனம் ஓயர் வேட்டுவசாதியார் என்று சொல்லப்படுவதற்கேற்ப, சிறுபாணாற்றுள் நல்லியக்கோடனைக் "குறிஞ்சிக்கோமான்" என வழங்குதலும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

௩. முத்தரசர்.

நாலடியாரில், "பெருமுத் தரையர் பெரிதுவந் தீயும்-கருனைச் சோறார்வர் கயவர்" எனவும், "நல்கூர்ந்தக் கண்ணும் பெருமுத்தரையரே, செல்வரைச் சென்றிரவா தார்" எனவும் வருவனவற்றால், முத்தரையர் என்ற வகுப்பார் தமிழ்நாட்டிற் கொடையுஞ் செல்வமுங் கொண்டுவிளங்கியவரென்பது தெரியும். செந்தமிழ் ௬-ம் தொகுதி, முதற்பகுதியில், ஸ்ரீமாந் கோபிநாதராயரவர்கள் (M.A.) எழுதிய "சில பழையபாடல்களும் அவற்றின் காலமும்" என்ற விஷயத்துக் கண்டசாஸனங்களாலும், இம் முத்தரையவமிசம் பாண்டிநாட்டைவென்று ஆண்டுவந்த செய்தி நன்குவிளங்குகின்றது. இப்பெயருடைய ஒரு

"சாக்கையர், மக்களியல்புகளையும் உலகவியல்புகளையும் பற்றிக் குணதோஷ ஆராய்ச்சிசெய்வதில் பிரமிக்கத்தக்க வல்லமையுடையர். கூத்துக்காண்பவரில் முக்கியமானவர்கள் மிக அதிசயிக்கும்படி சுலோகதாற்பரியங்களை உபயோகிப்பதிலும், அம்முழுக்கூட்டத்தையும் கொக்கரிப்புடன் குதூகலமடையச் செய்வதிலும் வேண்டிய வளவு சாமர்த்திய முடையவர்கள். சாக்கையர் கூத்தாடுங்கால் அவர் நிகழ்த்தும் பரிகாசாதிகளால் எவருஞ் சினங்கொள்வதில்லை. அவர்களை நோக்கிப் பிறர் அவமரியாதையாய் உரத்துச்சிரிப்பதுமில்லை. இது தொன்றுதொட்டுவரும் ஒருமரியாதை. இம்மரியாதையில் ஏதேனுஞ் சிறிது குறைவு நேரிடுமாயின், அதுவே, அவர்கள் கூத்தை நிறுத்திவிடப் போதியதாகும். கோயில் தர்மகர்த்தர்களால் இன்னோர் சந்தேகமின்றி சம்மானிக்கப் பட்டுவருகின்றனர்." எனக் கண்டுகொள்க.

இவற்றால், சாக்கையர் என்போர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள பழையகுடியினரென்பதும், கூத்து நிகழ்த்துவதில் தொன்றுதொட்ட பெருமையுடையரென்பதும், நன்குவிளங்கும். சிலப்பதிகாரத்தில் "இமையவனாடிய கொட்டிச் சேதம், பாத்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க், கூத்தச் சாக்கையனாடலின்" என்னும் விஷயம் மேற்குறித்த மலைநாட்டு வழக்கத்தோடு பெரிதும் பொருந்துமாறு நோக்கிக்கொள்க.

இவ்வாறே, வேறுசில தமிழ்க்குடிகளின் வழக்கவொழுக்கங்களாகப் பழைய நூல்களுட் கண்டனவற்றிற்சிலவும், இன்றும் அப்பக்கத்தே வழங்கிவருகின்றன என்று அறியப்படுகிறது. "வேலனைறீஇய வெறியயர் களனும்" "வேலன்-நீடமை விளைந்த தேக்கட்டேறல், குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து, தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர" "வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன்" என வேலனியல்பும் அவனயரும் வெறியாட்டும் நூல்களிற் கேட்கப்படுதல்போலவே, அக்குணங்குறிகளுடன் இன்றும் அவர் மலைநாட்டில் உள்ளனர். அவ்வாறே பாணரென்னும் வகுப்பினரும், இவர், அந்நாட்டில் நடைபெறும் கற்கடகமாதத்து விசேட நாள்களில், அதிகாலையிலே இனியகீதங்களால் "துயிலுணர்த்தல்" என்னும் வினையை இன்றும் நடத்திவருகின்றன ரென்பர். இவையன்றிச் சோதிடர் கணிசன் எனவும், செய்யுள்கள் 'துள்ளலெனவும், மருத